

• ГУМОРЕСКА

Біля кладки

НАВЕСНІ знесло водою кладку через потічок, а відтак Мирону Петровичу Кудиченку та всім, хто мешкає на Качиному кутку, довелося і на роботу, і до школи, і в магазин ходити аж через греблю. Ну, звичайно, почали обурюватися, що кладки немає. Пішли до сільського голови. А той тільки руками розвів:

- Нічого не поробиш – стихія.
- Так, може, треба нову...
- Проти нової влада заперечувати не буде. Але в сільраді на це грошей немає.
- Ну, ми теж не олігархи, – розвели руками й мешканці Качиноного кутка. – У нас зайвих грошей катма. Самі кладку будувати не будемо...
- По тому і розійшлися.
- А оце днями Мирон Петрович повертався додому і розмірковував: «За що ж боролися, коли кладки нема? У сільраді й на іржавий гвіздек не стягнуть. В районі, кажуть, тепер двовладдя. Одного голову держадміністрації призначили згори, а другого поновила прокуратура. І в області теж міняється начальство. Треба звернутися до нашого депутата, котрий, кажуть, собі такий особняк у Києві на Печерську відгрозив, що навіть з Броварів видно. Може, від того будівництва залишилося пару дощок на нашу кладку...» Того ж вечора Мирон Петрович написав листа у столярний град. Своему обранцеві...
- Коли помічник депутата показав йому листа про кладку, того аж затіпало:

- Неподобство! Та коли ж влада почне дбати про народ?! Кладку не може покласти! До Європи – без кладки?! Ану підготуйте мій депутатський запит на ім'я Президента!
- То дуже високо, – спробував охолодити його помічник.
- Тоді... той... на ім'я віце-прем'єра!
- А через кілька днів спікер парламенту під час прямої трансляції на всю країну серед запитів – про пацюків, які під час сторожування згризли у якогось там охоронця майже нові чоботи, а керівництво не хоче виплачувати компенсацію за завдану шкоду; про нащадків Кайдашів, що знову посварилися через грушу; про знущання місцевої влади над вчителями і лікарями, – зачитав і депутатський запит про те, що до Качиноного кутка немає кладки...
- І, може, так і не було б до того кутка кладки й до сьогодні. Але якраз почалася виборча кампанія. Уже наступного дня в селі були представники однієї партії:
- Шановні, немає проблем! Що ж ви раніше мовчали? Буде вам кладка... Тільки ви ж за нашу партію того... дружно проголосуйте...
- Та проголосуємо, – пообіцяв за всіх Мирон Петрович.
- І вже під вечір мешканці Качиноного кутка бігали новою кладкою. Та недовго бігали. На ранок пригуркотіла машина з дошками і представниками іншої партії:
- Хто це вам таку кладку зробив?

Словник-жартівник

Базилік – склад медпрепаратів.
Кокон – куряче яйце.
Конкурс – курси для вершників.
Кукурудза – зозулине поле.
Василь МОМОТЮК.
Буковинська обл.

- презирливо оглянули вони ново-збудованій «об'єкт».
- Учора одна партія! – знову за всіх відповів Мирон Петрович і сказав, як та партія називається.
- Та хіба це кладка? Халтура це, а не кладка. Дошки нестругані. Стовпці соснові. Ще, мабуть, і хитається?
- Здоровані злізли з машини, трохи похитали кладку, і та завалилася. Хоча, чесно кажучи, вони могли завалити з таким успіхом і міст Патона.
- Отака та партія в усьому! – загігикали здоровані. – Ось ми вам кладку зробимо!!! Тільки ви ж той... за нашу могутню силу на наступних виборах...
- Проголосуємо! – пообіцяв Мирон Петрович.
- А третього дня приїхали делегації ще двох партій. Вони здивалися на кладці. В результаті бурхливих переговорів і боїв місцевого значення кладку було поруйновано.
- Ми ще сюди повернемося! – погрожуючи один одному кулаками, роз'їжджалися увечері партійці.
- Коли четвертого дня приїхали представники партії, про яку ніхто і сном-духом не чув, жителі Качиноного кутка дружно сказали:
- Ні! Розвертайте, хлопці, голоблі. Займіться серйознішим ділом. А кладку ми якось і самі зробимо.
- І зробили.
- Самі.
- Чим поставили у незручне становище всі політичні сили. Які біля кладки не знайшли спільної мови... А обіцяють усім широку дорогу...

Михайло ПРУДНИК.
м. Київ.

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Прогноз

*Прослухавши останні вісті,
 Сказав дружині чоловік:
 – Готуйся, жінко, жити в гіпсі,
 Бо переломним буде рік.
 Всі: президент, прем'єр і спікер
 Про це казали разів сто.
 Лише не обіцяє ліків
 Від переломів з них ніхто.*

Відклав...

*Старий старого запитав:
 – Ти щось на старість
 вже відклав?
 – На жаль... Проти своєї волі –
 Піску у нирках, а в суглобах – солі.*
Аркадій МУЗИЧУК.
Київська обл.

Екологічний парадокс

*Завод губить матінку-природу
 І не боїться кари за "туди":
 Не виведуть його на чисту воду,
 Бо вже немає чистої води.*
Володимир ЧОРНИЙ.
Харківська обл.

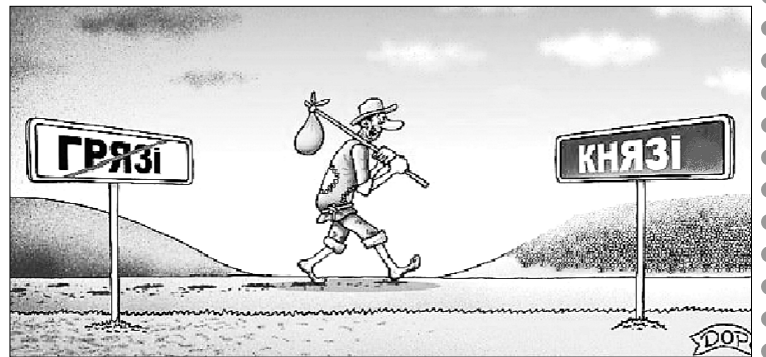
Народні усмішки

У село на два дні приїхав у відрядження землевпорядник з району. Сільський голова попросив місцеву вдовицю взяти гостя на ночівлю.

- Ой, ні, – сказала вона, – боюся. Я ж сама живу, а він мужчина нівроку. Раптом почне приставати до мене.
- Ви не переживайте, не буду! – запевнив її землевпорядник. – Я джентльмен!
- Переночував. Вранці, залишаючи обійстя вдовиці, нічний постоялець угледів, що на подвір'ї розгулюють п'ять курочок і десять півнів. Поцікавився:
- А чого це у вас по два півні на одну курку?!
- Та яких там два! – махнула рукою господиня. – Тут півень тільки один, а решта – джентльмени...

Один "новий українець" телефонує іншому:

- Дружбан, у мене проблема! Якщо через дві години не знайду готівкою триста тисяч баксів, то доведеться застрелитись. Допоможи!
- Вибач, братан, але не можу! Мій старший син та охорона поїхали на розборки і приховали всю зброю...

Мал. Руслана ДОЛЖЕНЦЯ.

Оголошення. Реклама

"З метою працевлаштування шукаю скупого роботодавця, який двічі платити".
 "Вилікувавши тридцять два зуби в нашому стоматологічному кабінеті, ви отримаєте бонус – безплатне лікування тридцять третього зуба!"
 "Продаю музичні раритети: платівки із записами вокально-інструментальних ансамблів "АМБА". "Баня М", "Червонці та гітари", "Морду током".
 "До уваги клієнтів! Наша хімістка не приймає замовлення на очищення овочів і фруктів від нітратів і пестицидів!"
 "Хочу познайомитися з відважним чоловіком, який ризикне одружитися зі мною!"

Корисна порада

Якщо на вашому новому костюмі з'явиться пляма – не треба засмучуватися, несподіваній халепі можна легко зарадити.
 Візьміть порожню склянку, налейте в неї 90 грамів спирту, додайте трохи лимонного соку і дві краплі бальзаму; розмішайте все ложечкою і одним духом випийте. Через 10–15 хвилин пляма зникне із кола ваших проблем.

Під кутом 40°

Хіба напивався б чіп, якби ним не затикали винну бочку?
 Спершу пив за чужі, а тепер і своїх не вистачає.
 П'яниці першими помітили, що Земля крутиться.
 Як би ви горілку не хилили, все одно вона вас звалить.
 П'яниціям море по коліна, а топляться в калюжах.
 Коли чоловік забагато п'є, то голова болить дружині.
 П'ючі, лиш той ума не пропиває, хто його не має.

Михайло ХИЖКО.
Волинська обл.

ОЧЕВИДНЕ – НЕЙМОВІРНЕ

Ненормальний робот

У НАШОМУ департаменті все почалося з переполоху. Пішли чутки, що має прибути робот, який виконуватиме різні операції, замінивши сімох чоловік.
 Це пахло різким скороченням штату працівників, роботу яких могли, зрештою, замінити двоє-троє сумлінних людей, а не якийсь там робот. Слідом за чутками з'явився робот. Перевага його над живими системами, себто людьми, відразу далася взнаки. Він не запізнювався на роботу, не перекурював, не пив, не відлучався до перукарні та пивбару. В одному він поступався службовцям. Розумів всі речі надто буквально, не вмів хитрувати. А вони вміли, а тому придумали... не давати роботу роботи. Так десь, дадуть на годину-другу сякого-такого за-

няття, а решту часу він байдкує.
 Минув місяць, і робота не впізнала. Зовсім зледащів.
 Нарешті жінки заступилися за нього:
 – Та придумайте йому хоч якусь заняття...
 І чоловіки навчили його грати в шахи. За день він проводив кілька сеансів одночасної гри з усіма в департаменті, хто вмів грати в шахи. Директору це явно не сподобалося, і він ізолював робота від колективу.
 Тепер шеф сам цілими днями грає з роботом у підкидного дурня. Щоправда, спочатку робот зрозумів назву гри надто буквально і кілька разів підкинув директора до стелі, але далі справа налагодилася.
Василь БАБІЙ.
Івано-Франківська обл.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ЗАДАЧА

З пункту А до пункту Б вирушив поїзд, швидкість якого 140 км/год, а з пункту Б назустріч йому рушив інший поїзд зі швидкістю 160 км/год.
 Питається: навіщо рушив другий поїзд, якщо та залізниця – одноколіянка?

Мал. Ігоря КІЙКА.

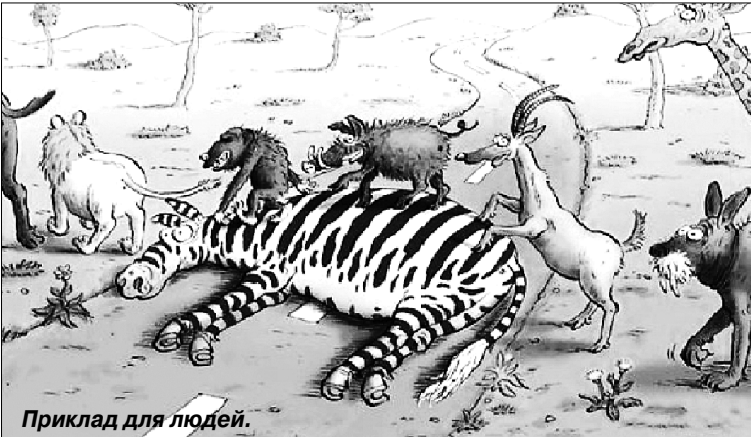

– Кому ще мій борщ не подобається?..

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

Мал. із журналу "Za-za".

Приклад для людей.

Навмисно не придумаєш

"Мені було неловко в очах нового колективу виглядати аліментщиком, а тому я вобщє перестав платити жінці".
(Із пояснювальної записки).
 "У зв'язку з виїздом продаю меблі – дві дїжки, дерев'яну кровать, решето, поросну льоху і дрібну домашню живність".
(З об'яви).
 "Тещу я не бив, просто вчив культурі. За першу дулю нічого не сказав, за другу показав кулака, а за третю дав носком правої ноги легкого копняка під зад. Хай не показує фокусів!"
(Із свідчень у суді).
 "Прошу вставити мені кафельну пічку. А газ є давним-давню..."
(Із заяви).
 "Минулого року город на дачі нагородив сім'ю рясним неврожаєм".
(Із телепередачі).
 "Продала корову, бо вже не я її, а вона мене почала доїти".
(З листа до редакції).